

1. Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych w Państwach Członkowskich należy interpretować w ten sposób, że jeżeli odbiorca dokumentu odmawia jego przyjęcia ze względu na to, że dokument nie został sporządzony ani w języku urzędowym Państwa Członkowskiego przyjmującego, ani w języku urzędowym Państwa Członkowskiego przekazującego, który odbiorca rozumie, wysyłający ma możliwość usunięcia tego braku poprzez nadesłanie żadanego tłumaczenia.
2. Artykuł 8 rozporządzenia nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli odbiorca odmówi przyjęcia dokumentu ze względu na to, że dokument ten nie został sporządzony w języku urzędowym Państwa Członkowskiego przyjmującego ani w języku urzędowym Państwa Członkowskiego przekazującego, który odbiorca rozumie, usunięcie uchybienia poprzez przesłanie tłumaczenia dokumentu następuje w sposób przewidziany w rozporządzeniu nr 1348/2000 i tak szybko jak to możliwe.

W celu rozwiązania problemów związanych ze sposobem usunięcia uchybienia w postaci braku tłumaczenia, których, zgodnie z wykładnią Trybunału, nie porusza rozporządzenie nr 1348/2000, sąd krajowy stosuje swoje krajowe prawo proceduralne, czuwając nad zagwarantowaniem pełnej skuteczności rozporządzenia zgodnie z jego celem.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 304 z 13.12.2003

## WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 10 listopada 2005 r.

w sprawie C-29/04: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (<sup>1</sup>)

**(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Artykuł 8, art. 11 ust. 1 i art. 15 ust. 2 dyrektywy 92/50/EWG — Procedura udzielania zamówień publicznych na usługi — Umowa o usuwanie odpadów — Brak postępowania przetargowego)**

(2006/C 10/05)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-29/04 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 28 stycznia 2004 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: K. Wiedner) przeciwko Republice Austrii (pełnomocnik: M. Fruhmann), Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Schiemann (sprawozdawca), J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: L. A.

Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 10 listopada 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Ponieważ umowa o usuwanie odpadów w gminie Mödling zawarta została z naruszeniem zasad postępowania i publikacji określonych łącznie w art. 8, art. 11 ust. 1 i art. 15 ust. 2 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy tej dyrektywy.
2. Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 71 z 20.3.2004.

## WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 10 listopada 2005 r.

w sprawie C-197/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (<sup>1</sup>)

**(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Podatki obciążające spożycie wyrobów tytoniowych — Opodatkowanie według różnych stawek papierosów i tytoniu zrolowanego „West Single Packs”)**

(2006/C 10/06)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-197/04, mającej za przedmiot skargę na uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego na podstawie art. 226 WE, wniesioną w dniu 30 kwietnia 2004 r., Komisja Wspólnot Europejskich (K. Gross) przeciwko Republice Federalnej Niemiec (C-D. Quassowski, A. Tiemann i U. Forshoff), Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts, E. Juhász, M. Ilešič oraz E. Levits (sprawozdawca), rzecznik generalny F. G. Jacobs, sekretarz M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 10 listopada 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Stosując do tytoniu zrolowanego sprzedawanego pod nazwą „West Single Packs” stawkę podatku nakładanego na tytoń drobnokrojony przeznaczony do skręcania papierosów, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na [obciążających] spożycie wyrobów tytoniowych i art. 2 akapit pierwszy dyrektywy Rady 92/79 EWG w sprawie zbliżenia podatków od papierosów.

2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 168 z 26.06.2004

## WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 10 listopada 2005 r.

**w sprawie C-316/04 Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie przeciwko College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (<sup>1</sup>) (wniosek College van Beroep voor het bedrijfsleven o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)**

**(Zezwolenie na dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin i produktów biobójczych — Dyrektywa 91/414/EWG — Art. 8 — Dyrektywa 98/8/WE — Art. 16 — Uprawnienia Państw Członkowskich w okresie przejściowym)**

(2006/C 10/07)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-316/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy), postanowieniem z dnia 22 lipca 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 26 lipca 2004 r., w postępowaniu: Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie przeciwko College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, przy udziale: 3M Nederland BV i in., Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J. Makarczyk, R. Schintgen, G. Arestis i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 10 listopada 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Wykładni art. 16 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych należy dokonywać w ten sposób, że nie wprowadza on obowiązku „standstill”. Jednakże art. 10 akapit drugi WE w związku z art. 249 akapit trzeci WE jak również dyrektywa 98/8 nakazują, by w okresie przejściowym Państwa Członkowskie powstrzymały się od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby poważnie utrudnić osiągnięcie rezultatów przewidzianych w dyrektywie.
- 2) Wykładni art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG Rady z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, należy dokonywać w ten sposób, że jeżeli Państwo

Członkowskie dopuszcza do obrotu na swym terytorium środki ochrony roślin zawierające substancje czynne nie wymienione w załączniku I tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji tej dyrektywy, nie musi ono stosować się do postanowień art. 4 lub art. 8 ust. 3 tej dyrektywy.

- 3) Artykuł 16 ust. 1 dyrektywy 98/8 ma takie samo znaczenie jak art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414.
- 4) Na piąte pytanie należy zatem odpowiedzieć, że do sądu odsyłającego należy ocena czy badanie, o którym mowa w art. 25d ustawy o pestycydach (Bestrijdingsmiddelenwet) z 1962 r. odpowiada wszystkim elementom charakteryzującym przegląd w rozumieniu art. 8 ust. 3 dyrektywy 91/414.
- 5) Wykładni art. 8 ust. 3 dyrektywy 91/414 należy dokonywać w ten sposób, że zawiera on wyłącznie postanowienia dotyczące dostarczania danych przed przeglądem.
- 6) Nie ma potrzeby udzielenia odpowiedzi na pierwsze pytanie.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 239 z 25.09.2004.

## WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 10 listopada 2005 r.

**w sprawie C-385/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (<sup>1</sup>)**

**(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2001/16/WE — Sieci transeuropejskie — Interoperacyjność transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)**

(2006/C 10/08)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-385/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 7 września 2004 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: W. Wils) przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (pełnomocnik: C. White), Trybunał (czwarta izba), w składzie: K. Schiemann, prezes izby, K. Lenaerts i E. Levits (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: L.A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 10 listopada 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: